

Vakblad **v&vn** AMBULANCEZORG

Ontwikkelingen van LPA 9 (deel 2)

Hypothermie: een koud kunstje?

ON-TIME 3

De nieuwe Wet ambulancezorgvoorzieningen

Polyances en ambubussen

Sfeerverslag

De Witte Kruis Corona-bus op weg in de tweede golf

De boodschappen zijn gedaan en het huis is aan kant, zo net na de lunch altijd een spannend moment op de dagen dat we 'vrij' en beschikbaar zijn. Net ook het tijdstip waarop het LCPS (Landelijk Coördinatiecentrum Patiënten Spreiding) zicht heeft op waar de zorgzwaarte in Nederland te hoog is en waar er nog wel voldoende plek is voor patiënten met Covid 19. Als ergens vier of vijf patiënten liggen waar de bedden schaars zijn en ergens anders in Nederland is een ziekenhuis met plek, komt de Witte Kruis Ambulancebus in beeld. Peter Blok, ambulanceverpleegkundige en Rapid Responder in Gelderland-Midden schreef een sfeerverslag van een rit van Amsterdam naar Groningen.

De 'Corona-bus' van het Witte Kruis. Foto: Fotograaf Ben van den Berg, Witte Kruis.

Door Peter Blok, ambulanceverpleegkundige

De app-groep

De appgroep komt tot leven, er is een aanvraag: Amsterdam naar Groningen, vijf patiënten, wie kan? Mijn vrouw, evenementenzorgondersteuner (EZO) en ikzelf stellen ons meteen beschikbaar... Al snel is het team geformeerd met nog een ambulanceverpleegkundige, een ambulancechauffeur en een tweede evenementenzorgondersteuner. De taken worden

verdeeld en we spreken af om half drie te vertrekken vanuit de post in Elburg.

Vorbereidingen

Omkleden, wat spullen pakken en in de auto direct met de landelijke ondersteuningseenheid van de politie bellen. Het is voor het comfort in de bus fijn als we glijdend kunnen rijden en daar zorgen onze vrienden van de politie graag voor. Vandaag komen de motoren uit de noordelijke provincies. Tele-

foonnummers en een LMG-kanaal op C2000 worden uitgewisseld. Ook bel ik met de MON (Meldkamer Oost Nederland) om de rit door te spreken en de patiëntengegevens door te krijgen. De bus heeft geen MDT.

Bij aankomst in Elburg komt de bus vanuit Dronten ook net aan. De zuurstof wordt aangevuld en de apparatuur aan een snelle check onderworpen. In de bus gebruiken we monitoren die we anders bij grote evenementen gebruiken, verder is alles aanwezig wat we volgens LPA 8.1 nodig zouden kunnen hebben voor Covid-patiënten, inclusief maskers, overalls en brillen. We gaan op pad. Even een moment om met z'n allen de rit door te spreken en even bij te praten. We komen elkaar niet elke week tegen.

Aankomst in Amsterdam

Een half uurtje voor de aankomst in Amsterdam bel ik het ziekenhuis en vraag naar de beveiliging. Met hen spreken we af waar de bus van veertien meter kan staan om de patiënten op te halen. We kunnen lang niet altijd bij een SEH terecht en we vragen of zij ons willen begeleiden in het ziekenhuis, allemaal voor een vlotte doorstroming.

Daarna overleg met de afdelingen waar de patiënten liggen. Zijn de patiënten klaar voor de reis en kunnen ze eventueel met een rolstoel naar de bus? Dat scheelt weer uit- en inladen van onze brancards. Maar als het te vermoeiend is voor de mensen, halen we ze met een brancard op. We richten ons niet op IC-overplaatsingen, maar op alerte patiënten.

Vandaag staan er ook twee wat oudere mensen op ons lijstje met een hoge zuurstofvraag (7 en 8 liter O₂) en beide neen niet reanimeren-beleid (NTBR). We leggen hen straks achter in de bus zodat de andere passagiers, die er iets beter aan toe zijn, geen zicht op hen hebben als er tijdens de rit meer zorg nodig is.

Vlak voordat we de snelweg verlaten om de stad in te gaan komen ons de motorrijders van de politie achterop, we maken even contact via C2000 en rijden achter hen aan de stad in. Bij het ziekenhuis staat de beveiliging klaar en trekken we meteen veel bekijks van het aanwezige personeel achter de ramen. Met twee brancards en voldoende zuurstof voor alle patiënten worden we naar de afdeling begeleid. Na omkleden en overdragen gaan we in één keer weer naar beneden en de bus in. Binnen een half uur zijn de motoragenten en onze touringcarchauffeur weer fris en zijn we gereed voor vertrek.

Glijdend vervoer

Het eerste kwartiertje rijden we, ook al is het begeleid en glijdend, door de stad en moeten de patiënten even wennen aan deze manier van vervoer. De twee veertigers voorin hebben zich bij de situatie neergelegd dat ze uit een vertrouwd ziekenhuis gehaald zijn en ver weg van gezin en familie verder uit mogen zieken. Ze kijken hun ogen uit. Al snel worden filmpjes van de bus en motorbegeleiding via whatsapp met familie gedeeld. De wat oudere dame in het midden heeft het er wat moeilijker mee. Ze is erg verdrietig dat ze zo ver weg geplaatst wordt en denkt dat ze van de reis alleen maar zieker wordt. Na geruststelling van mijn collega en de zorg van een van de EZO-ers, wordt de ademfrequentie van mw. rustiger en voordat we de snelweg op draaien valt mw. in slaap met een saturatie van 96%. De twee oudere zieke patiënten achterin krijgen van de rit niet zoveel mee. Het op de achterbank zittende ambulanceteam houdt hen in de gaten.

Peter en Hetty Blok samen op weg in de Corona-bus van het Witte Kruis.

Tussen de controles en contactmomenten door zijn we druk met het invullen van de ritformulieren, want het blijft gewoon ambulancewerk in een ongewone situatie.

Aankomst in Groningen

We zoeken wederom contact met de beveiliging, dit keer van het ontvangende ziekenhuis. We zijn er vorige week al een keer geweest en weten dat we bij de SEH terecht kunnen. Men zal klaar staan om ons te ontvangen. Ook regelen ze drie rolstoelen.

Na een vlotte rit naderen we toch enigszins bezweet in de PBM de eindbestemming. Mijn collega's brengen eerst de drie mobiele patiënten naar de afdeling. Samen met mijn EZO-er maken we de patiënten met brancards vast gereed voor de lift. Als het team weer compleet is, brengen we de twee laatste patiënten het ziekenhuis in.

Het verschilt per ziekenhuis of wij de patiënten op de SEH-sluis overdragen of zelf het ziekenhuis in mogen brengen. Dit altijd in goed overleg.

Ook deze keer hebben we alle patiënten, soms met wat meer zuurstof, kunnen overdragen aan het ontvangende ziekenhuis. We zijn blij dat het tot nu toe gelukt is alle patiënten - en dat zijn er meer dan 100 - stabiel hebben kunnen vervoeren. Na het schoonmaken van de bus en het uitdoen van PBM, tijd voor een kop koffie met de politiemannen. Wel op de anderhalve meter letten met elkaar! We nemen afscheid.

Over en sluiten...

De bus gaat terug naar Elburg, soms met een bezoekje aan de grote M of een andere plek waar we wat kunnen eten. Gelukkig staat er in het ontvangende ziekenhuis ook vaak wat te eten en te drinken klaar. De bus wordt aangevuld en is klaar voor een volgende inzet.

En ik rij met een tevreden gevoel samen met mijn vrouw terug naar huis. Het is fijn om samen een kleine bijdrage te kunnen leveren en zo de collega's in de ambulance te kunnen ontlasten. We kijken uit naar de tijd dat we ons weer op sport- en dance-evenementen kunnen richten met Witte Kruis evenementenzorg...